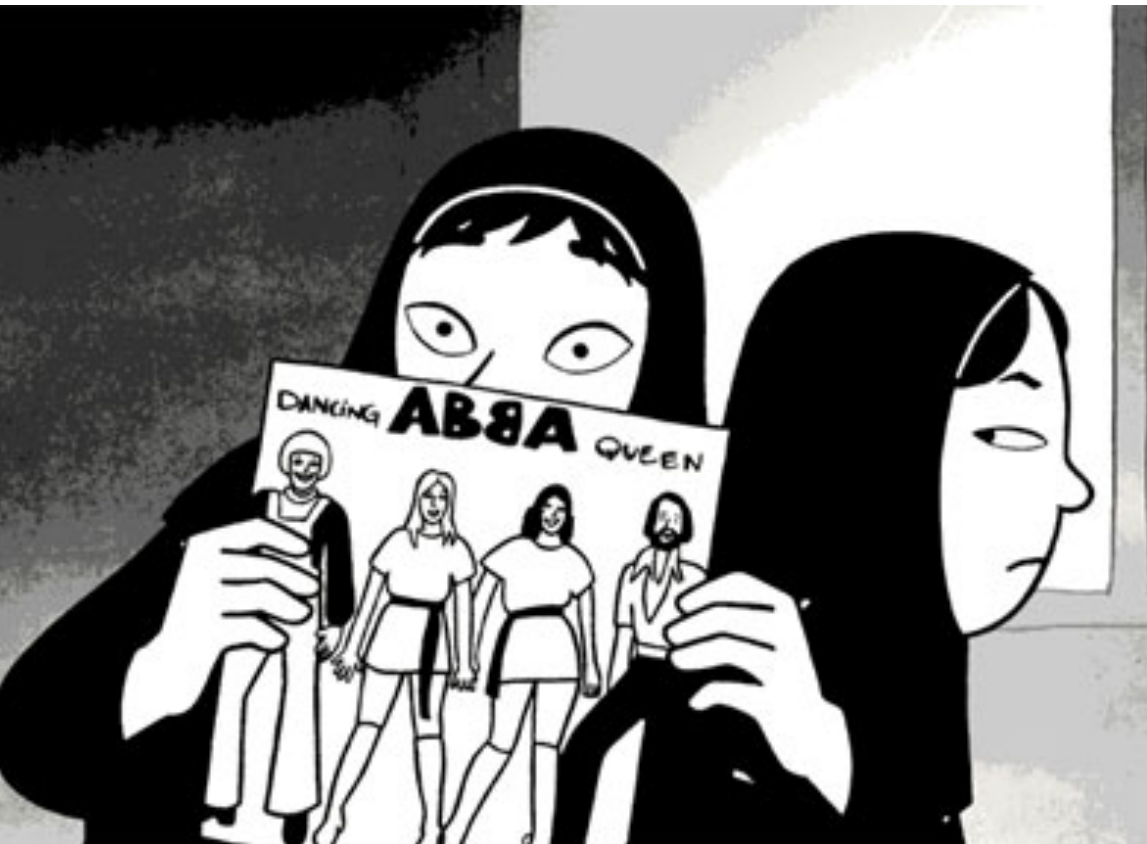

Marjane Satrapi, 1969

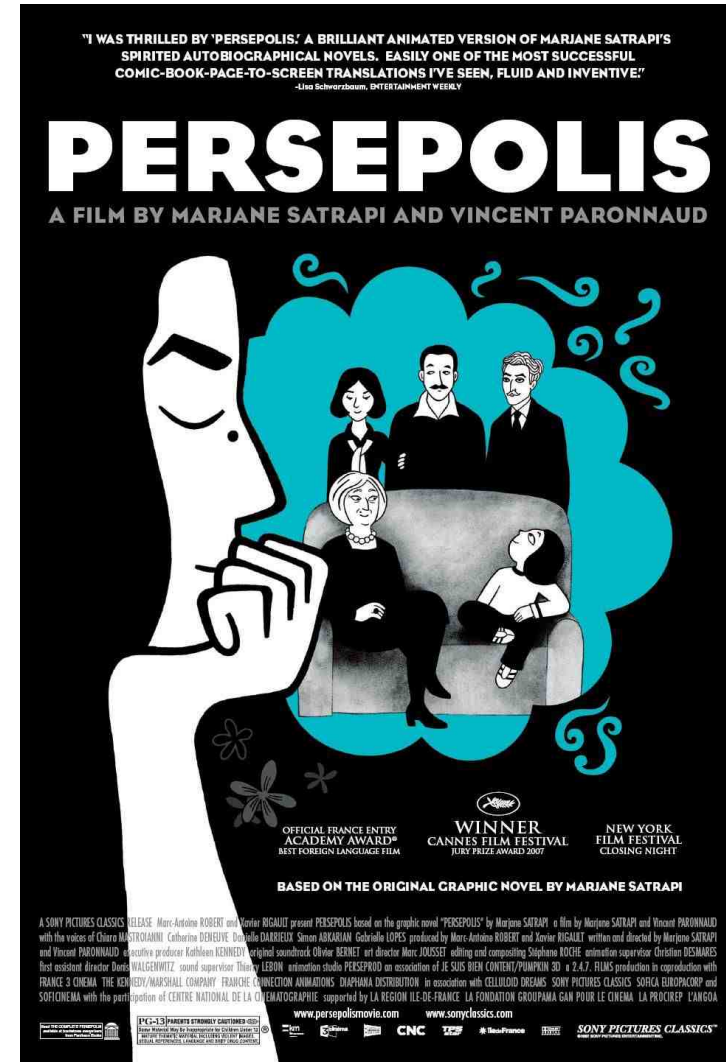
Marjane Satrapi (Rasht, Iran, 22 de novembre de 1969) és una dibuixant de còmics iraniana. Filla d'una família benestant iraniana de tradició política i favorable a la revolució comunista, estudiava al Liceu Francès el 1979 quan va esclatar la revolució islàmica iraniana que posà fi al règim del Xa de Pèrsia. Satrapi va viure aquests esdeveniments de forma traumàtica: El liceu francès fou tancat i es veié en l'obligació de portar vel. Enviada pel seus pares a fer l'ensenyament secundari a Viena i més tard emigrada a París, ingressa en un estudi francès de còmics on comença a dibuixar-ne fins publicar el 2000, el reeixit Persèpolis, còmic d'autor on narra les seues experiències com a xiqueta, adolescent i finalment dona durant el convuls període dels anys 80 a Iran. Persèpolis ha assolit un èxit inesperat per a un llibre de còmics amb més de 300.000 exemplars venuts i diferents guardons internacionals, i el 2007 ha estat adaptat en una pel·lícula de dibuixos animats. L'autora ha vist publicat també en català Brodatz (2003). També ha il·lustrat diversos contes infantils.

Persepolis

Satrapi-Peronnaud (2007)

França-EUA

Projecte
d'Innovació
Educativa

escola de magisteri
espaïnem a
UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Animació per la igualtat i la defensa de l'educació com a motor d'acció social. Guanyadora al Festival de Cannes.
<http://www.persepolislapelicula.es/>

Sala d'actes. 9 de desembre a les 14.30 h

Fitxa tècnica

Direcció i guió: Marjane Satrapi i Vincent Paronnaud Basada en les novel·les gràfiques de Marjane Satrapi. **Productors:** Marc-Antoine Robert i Xavier Rigault. **Música:** Olivier Bernet. **Director artístic:** Marc Jousset. **Muntatge:** Stéphane Roche. **Coordinació d'animació:** Christian Desmares. **Durada:** 1 h 35 minuts. Versió original en francès amb subtítols en català o en castellà / Versió en català i en castellà.

Marjane creix a l'Iran de la Revolució Islàmica. Els fonamentalistes trenquen les il·lusions d'un poble, imposant el vel a les dones i empresonant a milers de persones. Intel·ligent i valenta, Marjane descobreix el punk, Abba i Iron Maiden.

Als catorze anys, els seus pares l'envien a Àustria. Resisteix els mals moments típics d'una adolescent i descobreix l'amor. Torna a l'Iran, encara que significa patir l'asfixiant repressió dels guardians de la revolució. Entra a l'escola

d'art i es casa, al mateix temps que segueix criticant el govern. Als vint-i-quatre anys, no pot resistir més l'opressió i marxa a França per trobar un futur més esperançador.

Sinopsi

Còmics i pel·lícules animades es perfilen com a eficients suports per a desgranar històries amb denúncia feminista. Si al Japó triomfen les vinyetes de Hataraki Man, on s'expliquen històries d'una heroïna que lluita per aconseguir el reconeixement laboral en una cultura empresarial dominada per homes, a Europa ho fa Persépolis, el còmic autobiogràfic de la francoiraniana Marjane Satrapi (Rasht, Iran, 1969), amb una versió cinematogràfica que introdueix el gran públic en un nou enfocament del debat sobre el vel, explicant la vida quotidiana de les dones que es rebel·len contra l'obligació de portar-lo.

"Persépolis ens permet canviar la nostra perspectiva respecte a certs radicalismes, com ara la visió que tenim dels musulmans, que sembla que tots hagin de ser integristes, i també respecte al vel: ens recorda que no totes el volen portar i que no en tots aquests països s'ha portat sempre". Així s'expressa l'Anna Guerrero, presidenta a Barcelona de l'organització francesa Ni Putes ni Submises. "Persépolis ens recorda que a l'Iran les dones no portaren el vel durant molts anys i que fou la revolució islàmica qui va imposar-lo com a obligació", afegeix.

La historieta narra com Marjane tracta, des de la seva infantesa, de conquerir espais de llibertat en un Iran convertit en República Islàmica. La seva mirada feminista és tranquil·la i honesta: senzillament, alguna cosa no encaixa a aquella societat. "El vel ens fa lliures -els diu la mestra a les seves alumnes, en una vinyeta-, ens preserva de la mirada dels homes."

El còmic transmet des de la primera vinyeta la idea que la resistència és possible. (...) A la discussió a Occident sobre el vel li feia falta certa dosi de realitat procedent dels països islàmics, per poder observar que no tot pivota entre una deguda tolerància cap a les musulmanes que volen portar-lo i la necessitat de garantir espais de llibertat lliures de signes religiosos: es tracta també de proporcionar a les dones la possibilitat de trencar amb les seves suposades obligacions de decència.

Al llibre *Ser dona i musulmana* (Cruilla, 2007) Dolors Bramon (professora d'estudis àrabs i islàmics) analitza la situació de les dones en les tradicions islàmiques i conclou que la paraula de Déu segons l'Alcorà era en el segle VII revolucionària: reconeixia per primer cop que la dona també tenia ànima! No obstant, posteriorment, el text fou objecte d'interpretacions patriarcales.

"El vel -assegura Bramon- no és religió, és bàsicament cultura, i darrerament reacció contra una asfixiant cultura occidental respecte la immigració. Estic preocupada perquè augmenta el seu ús i és difícil fer canviar d'opinió a qui se'l vol posar". Contrària a la seva prohibició, Bramon recorda que als països àrabs, moltes àvies i mares que mai l'havien dut, el comencen a veure en les seves nétes i filles

"A Barcelona i a Madrid es veuen uns tapaments... - adverteix-; que són promocionats per les comunitats islàmiques. Hi ha rumors fonaments en el sentit que hi ha premis en metàl·lic per a les famílies de les noies que van tapades. Això no és llibertat!"

Al final de les seves classes, aquesta doctora en Filologia Semítica felicita les musulmanes per no portar el vel. No les pot distingir de la resta de les universitàries, però li consten a la seva llista. Creu que les immigrants se'l trauran a mesura que es culturitzin. Llegiran l'Alcorà amb un criteri propi i veuran que no estan obligades.

Maricel Chavarría. "Y Marjane se soltó la melena". *La Vanguardia*. 7-1-2008.

Traducció i adaptació de CinEscola. (<http://www.cinescola.info/o809/cine45.html>)